

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2017/894**af 24. maj 2017****om ændring af bilag III og VII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 for så vidt angår genotypebestemmelse af får****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser⁽¹⁾, særlig artikel 23, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 999/2001 er der fastsat regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af transmissible spongiforme encephalopatiser (i det følgende benævnt »TSE«) hos kvæg, får og geder. Forordningen gælder for produktion og markedsføring af levende dyr og animalske produkter og i visse særlige tilfælde for eksport heraf.
- (2) I henhold til forordning (EF) nr. 999/2001 skal hver medlemsstat gennemføre et årligt overvågningsprogram for TSE i overensstemmelse med bilag III til nævnte forordning, i hvilket der er fastsat regler for et overvågningssystem. Der er ved kapitel A, del II, i nævnte bilag fastsat regler for overvågning af får og geder, og i henhold til del II, punkt 8.2, i nævnte kapitel skal alle medlemsstater bestemme prionproteinets genotype for codon 136, 141, 154 og 171 i en minimumsstikprøve af får, der er repræsentativ for hele medlemsstatens fårepopulation, og som omfatter mindst 600 dyr i medlemsstater med en fårepopulation på over 750 000 voksne dyr og mindst 100 dyr i andre medlemsstater.
- (3) Siden indførelsen af kravet om genotypebestemmelse ved tilfældig stikprøveudtagning, jf. kapitel A, del II, punkt 8.2, i bilag III til forordning (EF) nr. 999/2001, har man nået det oprindelige mål om at kortlægge genotyper af får, der er modtagelige over for scrapie, og om at identificere resistente genotyper af får pr. land. Dog er genotypebestemmelse af får ved tilfældig stikprøveudtagning fortsat nyttig i medlemsstater, der i overensstemmelse med artikel 6a i forordning (EF) nr. 999/2001 og kapitel C i bilag VII hertil gennemfører et avlsprogram med henblik på selektion af TSE-resistens hos deres egne fårepopulationer, og hvis avlsprogram har til formål at indvirke på den genetiske profil af deres samlede fårepopulation. Genotypebestemmelse af en del af hele deres fårepopulation ved tilfældig stikprøveudtagning giver de pågældende medlemsstater mulighed for at vurdere, hvorvidt det avlsprogram, der gennemføres, har den ønskede virkning, som er at øge hyppigheden af ARR-allelen og samtidig reducere prævalensen af de alleler, man har konstateret bidrager til TSE-modtagelighed.
- (4) Der er ved kapitel C i bilag VII til forordning (EF) nr. 999/2001 fastsat minimumskrav for avlsprogrammer med henblik på TSE-resistens hos får i medlemsstaterne, og i henhold til del 1, punkt 1, i nævnte kapitel skal avlsprogrammet fokusere på besætninger af høj genetisk værdi. Punkt 1, andet afsnit, giver medlemsstater, der gennemfører et avlsprogram, mulighed for at beslutte at tillade, at der i besætninger, der ikke deltager i avlsprogrammet, kun udtages prøver fra og foretages genotypebestemmelse af avlsvæddere. Denne bestemmelse anvendes, hvis en medlemsstats avlsprogram har til formål at indvirke på den genetiske profil af dets samlede fårepopulation. Kravet om genotypebestemmelse ved tilfældig stikprøveudtagning, jf. kapitel A, del II, punkt 8.2, i bilag III til forordning (EF) nr. 999/2001, bør derfor begrænses til medlemsstater, der gennemfører et avlsprogram, og som tillader, at der udtages prøver fra og foretages genotypebestemmelse af avlsvæddere i besætninger, der ikke deltager i avlsprogrammet.
- (5) I udtalelsen fra Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritets Ekspertpanel for Biologiske Farer (BIOHAZ) vedrørende avlsprogrammet med henblik på TSE-resistens hos får af 13. juli 2006⁽²⁾ (i det følgende benævnt »EFSA's udtalelse«) vurderedes det, at det nuværende krav, jf. kapitel A, del II, punkt 8.2, i bilag III til forordning (EF) nr. 999/2001, om genotypebestemmelse af 100 eller 600 dyr ved tilfældig stikprøveudtagning årligt, afhængigt af størrelsen af medlemsstatens fårepopulation, synes uhensigtsmæssigt med hensyn til at overvåge virkningen af et avlsprogram på en medlemsstats samlede fårepopulation på grund af stikprøvens ringe størrelse. I EFSA's udtalelse anbefaledes det at øge størrelsen af stikprøven, og det bemærkedes, at det — hvis man antager, at den genotype, som overvågningen retter sig imod, har en prævalens på 50 % — ville være nødvendigt at teste

⁽¹⁾ EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1.⁽²⁾ *The EFSA Journal* (2006) 382, 1-46.

1 560 dyr hvert år for at kunne påvise en ændring på 5 % i genotypens prævalens med et konfidensniveau på 95 %. Da der sandsynligvis ikke sker en ændring på 5 % i en genotypes prævalens i hele fårepopulationen inden for et år, bør der foretages sådan genotypebestemmelse ved tilfældig stikprøveudtagning én gang hvert tredje år.

- (6) I EFSA's udtalelse anbefales det også, at der blev indsamlet epidemiologisk relevante data, for eksempel vedrørende regionen, typen af besætning og dyrets køn, med henblik på efterfølgende tilpasning og overvågning af, at stikprøveplanen er korrekt udformet. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at fastsætte den nøjagtige stikprøvestørrelse samt hyppigheden af deres repræsentative stikprøveudtagning og genotypebestemmelse af den nationale fårepopulation under hensyntagen til epidemiologiske data indsamlet under tidligere stikprøveudtagninger, forudsat at stikprøveplanen gør det muligt at påvise en ændring på 5 % i en genotypes prævalens med et konfidensniveau på 95 %.
- (7) Kravet om genotypebestemmelse ved tilfældig stikprøveudtagning, jf. kapitel A, del II, punkt 8.2, i bilag III til forordning (EF) nr. 999/2001, bør derfor udgå og i kapitel C, del 1, i bilag VII til samme forordning erstattes af et krav om, at medlemsstater, der gennemfører et avlsprogram for får, og som tillader, at der udtages prøver fra og foretages genotypebestemmelse af avlsvæddere i besætninger, der ikke deltager i avlsprogrammet, bør foretage genotypebestemmelse af en tilfældigt udtaget stikprøve af får, der er repræsentativ for medlemsstatens fårepopulation — enten af mindst 1 560 dyr én gang hvert tredje år eller af en stikprøve, hvor størrelsen og hyppigheden, hvormed den udtages, fastsættes af medlemsstaterne på grundlag af kriterierne i foregående betragtning.
- (8) Bilag III og VII til forordning (EF) nr. 999/2001 bør derfor ændres.
- (9) Da genotypebestemmelse ved tilfældig stikprøveudtagning tilrettelægges pr. kalenderår, bør denne ændring anvendes fra den 1. januar 2018.
- (10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag III og VII til forordning (EF) nr. 999/2001 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. maj 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

I bilag III og VII til forordning (EF) nr. 999/2001 foretages følgende ændringer:

1) I bilag III foretages følgende ændringer:

a) Kapitel A, del II, punkt 8, affattes således:

»8. **Genotypebestemmelse**

Prionproteinets genotype for codon 136, 154 og 171 bestemmes for hvert enkelt positivt TSE-tilfælde hos får. TSE-tilfælde fundet hos får af genotyper kodende for alanin på begge alleler i codon 136, arginin på begge alleler i codon 154 og arginin på begge alleler i codon 171 indberettes straks til Kommissionen. Hvis det TSE-positive tilfælde er et atypisk scrapie-tilfælde, bestemmes ligeledes prionproteinets genotype for codon 141.«

b) Kapitel B, del I, afsnit A, punkt 8, affattes således:

»8. Genotype og om muligt race for hvert kreatur, der er fundet positivt for TSE og undersøgt i henhold til kapitel A, del II, punkt 8.«

2) I bilag VII, kapitel C, del 1, tilføjes følgende som punkt 8:

»8. Hvis medlemsstaten, jf. punkt 1, andet afsnit, tillader, at der udtages prøver fra og foretages genotypebestemmelse af avlsvæddere i besætninger, der ikke deltager i avlsprogrammet, skal prionproteinets genotype for codon 136, 141, 154 og 171 bestemmes for en minimumsstikprøve, der er repræsentativ for hele medlemsstatens fårepopulation, enten:

a) én gang hvert tredje år med en minimumsstikprøve på mindst 1 560 får eller

b) med en hyppighed og en stikprøvestørrelse, der fastsættes af medlemsstaten på grundlag af opfyldelse af følgende kriterier:

i) Stikprøven er udformet, således at den tager hensyn til relevante epidemiologiske data indsamlet under tidligere undersøgelser, herunder data vedrørende prionproteinets genotype hos får for codon 136, 141, 154 og 171 ud fra race, region, alder, køn og type af besætning.

ii) Stikprøven er udformet, således at den som minimum gør det muligt at påvise en ændring på 5 % i en genotypes prævalens i løbet af en treårig periode med et effektniveau på 80 % og et konfidensniveau på 95 %.
